

Motivering

Ballettens Venners Hæderspris 2023 på 30.000,- kr. "tildeles en person, der har ydet en afgørende og iøjnefaldende indsats for dansen i Danmark, og hvis uomtvistelige betydning Ballettens Venner gerne vil hylde.

Prismodtageren kan være koreograf, danser, kunstnerisk leder, dansepædagog, danseskribent eller en anden kulturpersonlighed, der har støttet, formidlet eller aktualiseret dansen i Danmark. Hædersprisen er således Ballettens Venners mest ærefulde anerkendelse af et uundværligt, personligt danseengagement."

Med en mor, der var solodanserinde ved Pantomimeteatret og en mormor, der var påklæderske på Det Kgl. Teater, var teaterlivet en del af vores prismodtagers DNA lige fra første færd. Derfor var det også helt naturligt, at han som 7-årig blev optaget på Det Kgl. Teaters Balletskole – og siden optaget i korpset i 1971. Solodansertitlen fulgte i 1977.

Vores prismodtager har også været elev af bl.a. Vera Volkova og Stanley Williams.

Dansen, traditionen og metieren forbliver stadig i familien, for både hans hustru, søn og svigerdatter er dejlige dansere. Sønnen er tilmed efterhånden også en erfaren koreograf. - Og lur mig, om ikke vores prismodtager allerede nu er i fuld gang med at lave stræk-og-bøj øvelser med det lille barnebarn Cleo, der så dagens lys i maj i år☺

Jeg beder nu vores modtager af Ballettens Venners Hæderspris 2023 **Frank Andersen** om at komme nærmere, så alle kan se dig, imens jeg læser motiveringen op:

Du var ikke født til prinserollerne.

Din styrke lå et andet sted: Førstekadet i *Graduation Ball*, Franz i *Coppelia* og *Nøddeknækkeren*, Gurn i *Sylfiden*, Mooren i *Petrusjka*, Basil i *Don Quixote*, Benvolio og Mercutio i John Neumeiers *Romeo og Julie*. Som Narren i *Svanesøen* sprang du højt og snurrede – og smilede, så det var en sand fornøjelse.

- Vi vil også for altid huske dig som en genial Puk i Neumeiers *En Skærsommernatsdrøm*.

Samme energi, entusiasme, flid, ildhu, viljestyrke og målrettethed, som du lagde for dagen som danser, skulle blive din styrke i dit virke som balletmester i hele to omgange.

D.v.s. hhv. i årene 1985 – 1994 og 2002 – 2008.

Som fhv. teaterchef Michael Christiansen betroede mig ved et møde tilbage i efteråret 2002: "Frank er jo en "døgnbrænder"."

At være en afholdt kammerat og kollega er én ting, men at blive chef for sine gamle kammerater er ikke en nem opgave.

Rollefordelingen bliver en anden, for også alle de ubehagelige beslutninger lander jo på Balletmesterens bord. Ikke mindst i en tid med store forandringer:

En skærpet statslig sparekniv. Ekstra skærpede tekniske krav til balletdansere overalt på den

internationale scene og en deraf følgende nødvendig nedsættelse af pensionsalderen også ved Den Kgl. Ballet fra 48 til 40 år – for slet ikke at tale om indførelsen af en bestyrelse for Det Kongelige Teater i 1992.

Som salig Erik Aschengreen skrev i sit værk *Der går Dans*:

”En mindre optimistisk sjæl end Frank Andersen kunne have mistet modet.”

Men som du selv har udtalt:

”Jeg er Vædder. Væddere er stædige. De holder fast, giver ikke op og går ikke på kompromis.”

Trods modvind og vanskeligheder skabte du fine resultater for Den Kgl. Ballet i dine to balletmesterperioder – ikke mindst med Bournonvillefestivalerne i 1992 og 2005, der ligesom ved Bournonvillefestivalen i 1979 samlede verdenspressen om Bournonvilletraditionen.

I 1991 kunne du og Den Kgl. Ballet præsentere en ny opsætning af August Bournonvilles *Et Folkesagn* med scenografi og kostumer tegnet af Hendes Majestæt Dronning Margrethe – og med landets statsministerfrue Anne-Marie Vessel Schlüter på instruktørsiden. Noget som næppe ville kunne forekomme andre steder i verden end i Danmark. Det var *helt* unikt.

Også Balanchine sæsonen i 1992-93 og den store satsning i 1993: *Tornerose* med koreografi af Helgi Thomasson og scenografi og kostumer af Jens-Jacob Worsaae, kan vi takke dig for.

Du var også den, der bragte bl.a. Caroline Cavallo, Lloyd Riggins og Marcin Kupinski til Den Kgl. Ballet – og ikke mindst sikrede du os John Crankos mesterværk *Onegin*. Om end på afbud.

Og gudskelov for det!

Imellem dine to balletmesterperioder gjorde du – ligesom gamle August Bournonville – en afstikker til Stockholm, hvor du blev balletchef i årene 1995-99.

Det blev dermed også dig, der stod for fejringen af Den Kongelige Svenske Ballets 225-års jubilæum i 1998.

Samtidig blev det første rejsemål i min tid som turleder og formand for Den Danske Balletklub. Din mor Sonja var selvfølgelig med blandt rejsedeltagerne – og pavestolt var hun!

Jeg havde nær sagt, at skulle nogen have brug for en balletfestival, så er du den, man skal henvende sig til!

Men, du havde jo også igennem en lang årrække afprøvet dine store organisatoriske evner og prøvet kræfter som balletmester for Bournonvillegruppen, som du og Dinna Bjørn tog initiativ til i 1976 – og som siden - og suppleret med flere dansere - skulle komme til at rejse verden tyndt med Bournonville i bagagen som ambassadører for vor levende, danske ballettradition, der står dit hjerte så nær.

Du og August Bournonville har betydet meget for hinanden.

Han for dig, fordi du har en stor kærlighed til hans balletter og til den danseglyde, de repræsenterer – og du for ham, fordi du ikke alene igennem Bournonvillegruppen, men også

sidenhen og stadigvæk som iscenesætter af Bournonvilles balletter overalt i verden sammen med din Eva, med Dinna Bjørn, Anne-Marie Vessel Schlüter og nu også Sebastian har styrket placeringen af vores danske Bournonvilletradition i international sammenhæng.

Ikke mindst har du haft et omfattende virke i Kina, hvor du også siden 2008 har været kunstnerisk rådgiver og medlem af bestyrelsen for Beijing Dance Theatre og siden 2011 også for Beijing Dance Academy, hvor du desuden har været adjungeret professor siden 2012.

Hele den mangeårige indsats med det årlige *Bournonville Summer Academy* - i samarbejde med bl.a. Kirsten Ralov, Flemming Ryberg, Erik Aschengreen og Ole Nørlyng - skal også fremhæves i dag.

Du har i den grad medvirket til at rodfæste det frø og den spire, som Inge Sand gruppen såede og plantede tilbage i 1950'erne.

Det takker vi dig for – og det er selvsagt i høj grad også derfor, at vi i dag føjer Ballettens Venners Hæderspris til de mange andre priser, som du har modtaget i tidens løb.

Senest Hæderslegatet fra The Scandinavian American Foundation i 2022.

I øvrigt var det jo også dig, der i 1992 sammen med Neel Resling Halpern grundlagde Foreningen Den Kongelige Ballets Venner, som i 2002 blev sammensluttet med Den Danske Balletklub til Foreningen Ballettens Venner, som vi kender den i dag.

Til lykke med Ballettens Venners Hæderspris 2023!

På bestyrelsens vegne

Tirsdag d. 3. oktober 2023